

станѣлъ вече прѣвопрѣстоленъ градъ, а съ работяніе-то на митрополиты-ты въ полза на Калитова домъ, много ся спомогнѣло, за да ся утвърди власть-та му надъ цѣлѣ Россіѣ.

Се въ сѣщія тоя духъ работали и Св. Петрови-ти прѣемници, митрополитъ Теогностъ, а особито Св. Алексій (1354—1378 г.), кой-то былъ сынъ на едного отъ Черниговскы-ты бояры, и въ цвѣта на младость-тѣ си ся постригаль въ московскѣ-тѣ обитель Св. Богоявленіе, а заради добродѣтельныя си животъ ся сподобилъ за сана, митрополитскы намѣстникъ, та самъ управлявалъ сичкы-ты черковны работы, и въ ордѣ-тѣ, и въ отдалѣчены-ты Русскы епархіи, цѣлы 12 години, кога-то Митрополитъ Теогностъ ходилъ въ Цариградъ. Послѣ, слѣдъ смърть-тѣ му, общій гласъ на народа и княжескый дворъ го опрѣдѣлили намѣсто него Митрополитъ. Възлѣзълъ вече на сѣдалище-то си, чудесно излѣкувалъ Чянибековѣ-тѣ женѣ Тайдулѣ, та придобылъ съ това особито уваженіе въ Ордѣ-тѣ, дѣто много-пѣти важно заслужилъ на отечество-то си. Иванъ II-ый умрѣлъ и тя припознала като Великъ князь Суздальскыя — Димитрія Константиновича; нъ святитель Алексій заедно съ вѣрны-ты бояры сполучилъ да извади припознавателнѣ-тѣ за Велико-то княжество грамотѣ, въ лице-то на младыя още Димитрія Ивановичъ, та пакъ поддържалъ правдины-ты на Калитова домъ. Въ врѣмя на страшно-то Омердово нашествіе пѣкъ пробудилъ иснаднѣлыя духъ на столицѣ-тѣ, и съкрѣшилъ честолюбивы-ты замысли на Литовскыя князь съ своѣ-тѣ коравинѣ. Като помагалъ тѣй съ мѣдры-ты си съвѣты на младыя още Димитрія (Донскый), и управлявалъ въ отежествіе-то му боярскыя съвѣты, много спомогнѣлъ за усилованіе-то на власть-тѣ му надъ другы-ты отдѣлны князіе, и въ негово-то лице въспиталъ бѣдѣще-то величіе на Россіѣ. Той ся старалъ за добро-то на господарство-то, а въ сѣще-то врѣмя не оставалъ назадъ и распространяваніе-то на духовно-то просвѣщеніе изъ народа, както и поправаніе-то правы-ты на клера и міряны-ты. Св. Алексій ся помянѣлъ на 1378 г., слѣдъ 24 годишнѣ архи-пастырскѣ дѣятельность.

§. 76. Раздѣленіе на митрополіѣ-тѣ въ Россіѣ; правленіе-то на митрополиты-ты, — Св. Киприанъ, Исидорче и Св. Іона.

По-важно-то събытіе въ исторіѣ-тѣ на Русскѣ-тѣ черковѣ, — раздѣленіе-то на нейнѣ-тѣ митрополіѣ ся наченѣло още отъ врѣ-